

KIJANKA (3) sb f

Pierwsze a pochylone; koncowe a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg N kijanka (2). ◇ A kijankę (1).

Sł stp (aneks) notuje, Cn w innych znaczeniach, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „kijań”; z neutralizacją funkcji deminutywnej (3) :

a. *Do robót ziemnych (1) : Pavicula – Kuanka [!] która ziemię ybyaią. Calep 764a.*

b. *Do obróbki lnu lub konopi; stuparius Calep (2) : Stuparius – Kyanka którą konopie wibiiaią. Calep 1012b; Do przedziwá oracz ma mieć/ miądlicę/ ćierlicę/ [...] koćiel/ potok/ kijankę. GostGosp 114.*

Cf KIJ, [KIJAN], KIJANICA, KIJĄŃ, [KIJŌCH], [KIJŌCHA]

KW